

RENAȘTEREA

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

„Drept aceea, nu vă grijiți de ziua de mâine, căci ziua de mâine va griji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.”

Matei 6, 34.

APOSTOLATUL CREȘTIN

Grea și înălțătoare sarcină apasă pe umerii celor cari de bună voe și conștient și-au dedicat viața propovădaniei evanghelice în mijlocul oamenilor. Ca urmași ai lui Hristos, ca păstrători, apărători și propovăduitori ai Dumnezeieștii lui învățături, ca exemple de viață creștină sunt lumina lumii, sunt aluatul care dospește frământătura omului nou, omului care cu privirile îndreptate spre cer, înaintează sigur și plin de nădejde pe drumul cunoașterii adevărurilor, al binelui și al dragostei.

E grea sarcina apostolească, fiindcă trebuie împlinită pe tărâm sufletesc, pe cel mai dificil tărâm de activitate. Ogorul sufletului repede se părginește. La fiecare pas al vieții atâtea seminte rele îl inundă. Sunt mai multe învățături rele, mai multe exemple rele pe drumurile vieții omenești. Toate vor să se impună să domine, toate vânează sufletul. Omul nu poate fi izolat de societate, nu poate fi ferit ca o floare din seră de tot ceea ce l-ar putea influența în rău. Iar duhul răului stăpân al lumii, prin păcat, e plin de viclenie, cu o rară istețime prin uneltele lui se pricepe admirabil la vânătoria de suflete. Și cu cât cineva instinctiv va căuta toate mijloacele de a se feri din calea lui, urmărirea va fi mai îndârjită, ispitele mai ademenitoare, până ce cade victimă. Tot cel ce nu este cu el, nu i se supune lui fără cârtire, îi este dușmanul pe care trebuie să-l ingenunche, să-l piardă.

Sămânța evanghelică împrăștiată neobosit, din belșug și cu pricepere abea dacă mai găsește un locșor în sufletul omenesc pe care să se așeze. Strâmtorată, înăbușită, ba chiar smulsă cu brutalitate, abea dacă într-o infirmă cantitate poate încolți, crește și rodi.

Din patru seminte bune — spune parabolic Mântuitorul — abia una ajunge în pământ prielnic.

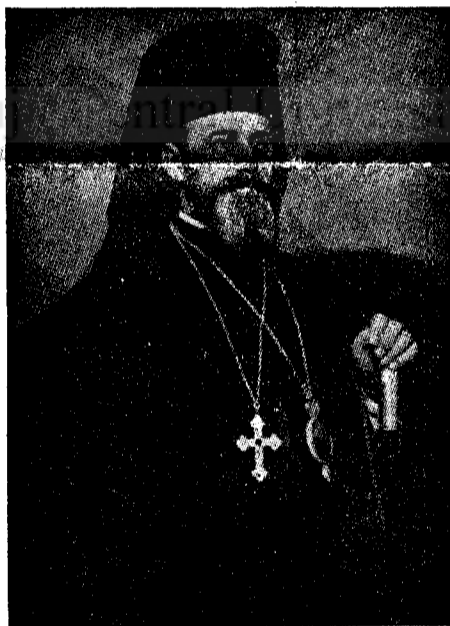
Sărbătoarea noastră

In taină, ca'n marile bucurii, în simplitatea care singură conturează potrivit figurile mari, la ziua Sfinților Apostoli Petru și Pavel, noi am prăznuit și o sărbătoare a Eparhiei: Doisprezece ani dela înscăunarea P. S. S. Episcopului NICOLAE.

Fără învoirea celui ce ne păstorește, ne-am răsvătit împotriva anonimatului impus, și pentru știrea tuturor vestim azi, că praznicul Apostolului Neamurilor și a vrednicului Petru este și va rămâne pentru ortodoxia Daciei de Sus, prilej de îndoită bucurie.

Acum 12 ani a poposit pe culmea Feleacului nădejdea cea nouă. Și an de an nădejdea s'a împlinit, rodind altele noi. Așa am petrecut puținele zile bune, dar mai ales multele zile de obidă.

Episcopul Nicolae s'a arătat și se arată mare atunci când vântul suflă mai puternic. Și-a făcut din împlinirea datoriei lege și din credință, biruință nezdruncinată.

P. S. S. Episcopul Nicolae Colan

Faptele i-au încununat numele cu o poreclă: „cel bun“. La aceasta alții au adăugat: „cel înțelept“. Și darnic, Cel de Sus a arătat că este mai ales „cel plin de dar“.

Intr'adevăr P. S. S. Episcopul Nicolae se dovedește „doftor necazurilor obștești“, „înțelept“ pentru cei nevoiți cu priceperea celor înalte, dar mai ales se poartă după datina marilor vlădici prin puterea harului ce i-a sădit în suflet Mântuitorul Hristos.

Fratele cel mare a norodului muncitor cu sapa, cu unealta sau cu peana, Episcopul Nicolae a devenit azi „Părintele Nicolae“, care păstorește turma prin exemplu și-și câștigă dreptul de întâistătător, prin muncă. Țăran între țărani, înțelept între înțelepți, vlădică între vlădici, Episcopul nostru drag duce făclia luminii și mândria noastră de dreptcredincioși români din pragul Clujului până în cetatea Academiei Române. El ne vestește ființa și ne apără nevoitele de mai bine înaintea tuturor cu mărimea dragostei și prețul jertfei personale.

De aceea îndatorirea noastră de-al cinsti se transformă azi în entuziasm și nemijlocit spunem tuturor: „noi avem Vlădică așa cum am dorit și cum râvnesc alții. Vlădicul nostru nu-i nici aur, nici sâmbrii. Este mai cu osebite altceva: este Părintele nostru și Stăpânul nostru întru dreapta credință și mântuire.“

Bunul Dumnezeu care ni l-a rânduit, să ni-l păstreze întru mulți ani!

Adeseori vreme îndelungată rodirea întârzie. Unul samână și altul seceră.

Câtă stăruință, răbdare în această muncă, calități pe cari misionarismul creștin le întemeiază pe o puternică credință în triumful lui Hristos, împotriva diavolului.

E grea sarcina apostolică, fiindcă trebuie purtată printr'o lume, în majoritate nepăsătoare, indiferentă, sau direct ostilă luminii lui Hristos. Nepăsătoare și indiferentă din cauza întunecului neștiinței, din cauza slăbiciunii, din cauza rătăcirii. Pentru cei mulți singurele valori existente sunt cele materiale, pipăibile, câștigarea cărora dau înșelătoarea impresie de fericire. Numai ele merită o strădanie, o cheltuială de energie. Mai puțini râvnesc și după valori spirituale, de-o calitate inferioară, produse ale minții omenești. Toți aceștia rămân nepăsători în fața bunurilor evanghelice. Sunt prea departe de priceperea și puterea lor.

O lume conștient aservită răului, care urăște binele, urăște pe Dumnezeu, urăște acțiunea lui mântuitoare.

În mijlocul acestor două lumi, mandatarii lui Hristos sunt ca niște miei în mijlocul lupilor... cu nepăsare față de vrășmășia ce-i întâmpină. E grea sarcina apostolică, în fine, pentru răspunderile ce-i revin.

E o răspundere în fața propriei conștiințe. Conștiința ca îndreptar divin al eului omenească, mustră sau mulțamește omului pentru fiecare acțiune pe care o întreprinde. Glasul ei de nimic nu poate fi amuțit. Această conștiință, dumnezeiescul din noi dă îndemnul spre apostolat, dar vai de acela care nu înțelege a purta această sarcină cu demnitate și credincioșie. Mustrarea ei este atât de puternică, de tulburătoare, încât nimic nu o poate împăca. Unde poate fugi omul din fața conștiinței lui? Nici unde. Ea îl însoțește nedespărțit până la mormânt. Sau ce-i vei putea da omului muștrat de conștiință, ca pe clipă numai să fie feri-

cit? Nici o bogăție din lume, nici o plăcere, nici o înaltă demnitate nu-i poate amuți glasul.

E o răspundere în fața lumii întregi. Cine ia sarcina apostoliei nu-și mai aparține sieși, este al lui Hristos, precum Hristos însuși pentru mântuirea lumii pe sine s'a jertfit. „De vrea cineva să-mi urmeze, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să vină după mine“. „Care dintre voi vrea să fi mai mare să fie slugă tuturor“. Apostolul are răspunderea mântuirii sufletelor oamenilor. Lumina nu se ascunde, ci aprinzându-se se pune în feșnic, luminând tuturor. Cetatea de pe vârf de munte nu se poate ascunde privirilor. „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzând ei faptele noastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru care este în ceruri“.

Apostolul nedemn este ca și sarea care și-a pierdut puterea de a săra, nu mai e bună de nimic, decât să fie aruncată în drum și călcată în picioare.

E o răspundere în fața lui Dumnezeu. Apostolatul este un jurământ sfânt înaintea lui Dumnezeu. A-l neglija, nesocoti, sau disprețui înseamnă, a călca acel jurământ, mai mult, a-l disprețui pe însuși Dumnezeu. Cum va îndrăzni un om refuzând sau batjocorind această sfântă chemare, să se prezinte înaintea tronului ceresc? Mai bine iar fi lui să nu se fi născut. Dreptatea divină îi rezervă o condamnare vecinică.

Ne întrebăm atunci care dintre oameni îndrăznește a-și lua pe umeri o asemenea sarcină? Sau care dintre oameni luându-o o poate purta cu demnitate până la sfârșit? Așa ar fi dacă numai prin slabele noastre puteri omenești ar trebui s'o purtăm. Când apostolii au fost ispitiți de un asemenea gând când Mântuitorul le vorbește despre multele piedeci, cari stau înaintea mântuirii omenești, înbucurându-i Domnul le-a zis: „Ceeace este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu“.

Da, puterea dumnezeiască face ușoară și înălțătoare această sarcină. Duhul Sfânt promis de Hristos la despărțirea de apostoli, a coborât și coboară în sufletul tuturor acelor cari se pun în slujba lui Hristos. El este puterea de sus, care, luminează mintea, făcându-o să înțeleagă tainele ascunse și de mintea omenească neînțelese, desleagă limba, dă curaj de erou, putere de credință și răbdare, putere în lupta împotriva răului, putere de viețuire în sfințenie. Sufletul apostolului este dublat de un suflet nou în care străjuește Duhul lui Dumnezeu. E împintinat spre acțiuni eroice, cari uneori duc până la jertfa absolută, fără teamă, fără sufe-

rință. Puterea Duhului lui Dumnezeu întărind puterea omenească, a dus de atâtea veacuri stindardul creștinismului din victorie în victorie. În fața acestuia numai puterea răului și-a plecat capul. Știind acest lucru misionarul lui Hristos, luptătorul pentru triumful binelui în lume, nici un moment să nu-și închipue că strădania lui este zadarnică, puterea lui Dumnezeu fiind cu el, cine poate fi împotriva lui. Nereușita momentului este o aparență înșelătoare.

A cui este Biserica?

În rândurile de față încercăm a reageza în albia normală o problemă și în limitele stricte ale dogmaticii să restabilim adevărul care a fost cu știința sau cu neștiința răstălmăcit: „A cui este Biserica?“

Limbajul comun a omului de pe stradă s'a obișnuit cu un răspuns stereotip: „Biserica este a poporului“. Nu lipsesc nici chiar fețe, bisericesti care, din prea mult zel sau prea multă ușurință răspund la fel. Răspunsul este bun în măsura în care presupune subînțelese anumite premise obligatorii.

Biserica este a poporului în măsura în care poporul este a lui Dumnezeu. Biserica în calitate de for suprem a spiritualității nu poate aparține temporalului și nu poate fi supusă decât prin cerbie și apostază unei condițiuni perimabile. Biserica, instituție divină, nu aparține decât creatorului ei, în speță, lui Dumnezeu. În acest sens trebuie refăcut adevărul și omise impuritățile: Biserica este a lui Dumnezeu și în cele văzute și în cele nevăzute.

Și dela această concluzie urmează o nesfârșită coloană de consecințe:

a) Biserica lui Dumnezeu se integrează în ordinea lumească între instituțiile sociale care favorizează și facilitează evoluția ființei umane și sub acest aspect parțial ea crește și se „arată“ în măsură în care neamurile cresc sau descesc.

b) Biserica lui Dumnezeu este instituție de ordine și progres în măsura în care conducătorii ei sunt și rămân a lui Dumnezeu, bucurându-se și de sprijinul sincer și desinteresat al conducătorilor laici.

c) Biserica lui Dumnezeu este veșnică în măsura în care Dumnezeu, creatorul ei este veșnic. Fluctuațiile istoriei ating doar pietrele altarelor sau oasele celor ce-o slujesc. Pietrele bisericilor lui Dumnezeu se pot preface în prundiș de rând sau în nisip scump, cât un mărgăritar prin sfințenia atitudinii și prin

Mai cu seamă în învălmășala zilelor noastre, rosturile lui sunt de o primă necesitate. Indiferența, nepăsarea, însemnează lipsa lui dela datorie, nevrednicie, cu toate consecințele ei. Mai mult decât oricine, apostolul lui Hristos, poate liniști învolburarea din suflete, poate clădi armonia socială și pacea lumii așa precum a râvnit-o cel ce de atâtea ori ne-a spus: „Pace vouă“ și „Așa să vă iubiți întreolaltă, precum eu v'am iubit pe voi“.

Prot. L. G. MUNTEANU

jertfelnicia, slujitorul ei, cleric sau mirean.

d) Biserica lui Dumnezeu e una singură, iar tragica panoramă a diferitelor confesiuni este un aspect al degenerării credinței și a neputinței omenești, de a înțelege „întregul“, dumnezeirea treimică, nedespărțită. Este fără sens să mai subliniem că Dumnezeu unul n'a fost și nu va fi împărțit după slăbiciunile omenești care au făcut din singura biserică dreptmăritoare a lui Hristos, „bisericuțele“ istorice de azi. Dacă mâna nevăzutului diavol acționează și azi prin sectarismul religios sau politic împărțind turma lui Hristos în fărimituri buestre este o dovadă că apele răului, delăsarea, necredința și lipsa de pregătire religioasă a popoarelor este în plin cataclism.

Cu acest prilej trebuie să înlăturăm fraza apocrifă din limbajul semidoctilor că unitatea Bisericii lui Hristos din epoca patristică se datora bigotismului sau lipsei de discernământ critic. Unitatea și măreția Bisericii creștine s'a datorat puternicei frământări launtrice, arderilor mari care se prefăceau în candelă de lumină în toate ființele ce găseau atunci pe Dumnezeu. Credința puternică, preocuparea de mântuirea sufletească și comuniunea cu harul au fost factorii determinanți care au creat și susținut măreția și unitatea Bisericii.

Peste ce-a rânduit Dumnezeu au venit neblesnicia oamenilor aruncând gunoii vorbelor și rugina uitării. Biserica lui Hristos are la temelja sa o cruce simplă de lemn, tare și-i veșnică, egală doar cu măreția și veșnicia jertfei Mântuitorului.

Este dela sine înțeles că acel ce vrea să întărească Biserica trebuie să se jertfească și în măsura jertfei ajunge la înțelegerea sensurilor și căldura trăirii în Hristos.

Ultimul mucenic amintit abia cu numele în sinaxar prețuește mai mult înaintea lui Dumnezeu decât toți critorii de catedrale

din lume. Pentru că cel dintâi, mucenicul a dat tot, a dat ce-a avut mai de preț: viața, pe când ceilalți au dat din rodul sudorii proprii sau din prisosința altora ajunsă în puterea lor.

e) Biserica lui Dumnezeu este pământește întemeiată de Iisus Hristos și are ca unic scop mântuirea neamurilor. Nimeni nu mai poate revindeca acest scop și nici nu va cuteza să încerce o substituție a Bisericii creștine prin instituții omonime.

Mântuirea în sensul creștin este totală și unică, ca și ființa noastră care deși are diverse perspective de cercetare este totuși unitară în totalitatea ei. Mântuirea creștină este har și acțiune voită, este altfel zis: dar din cer și jertfire plină de râvnă.

Orice altă mântuire parțială distruge unitatea ființei sau pervertește finalitatea ei. De aceea respectând adevărurile parțiale furnizate de viață, recunoaștem — plini de crez și în deplină iluminare a minții — valoarea supremă a mântuirii creștine peste celelalte rânduiri omenești.

Mijloacele mântuirii creștine sunt la îndemâna fiecăruia și printr-o dumnezeiască calitate ele se plămădesc potrivit ființei ce le cere, fără a o altera sau a o distruge. Ele sunt clădite pe principiul armoniei, a bunelor vrednicii în consens cu idealul sau modelul lor: Iisus Hristos.

Față de simpla enumerare de atribute câte am făcut sporadic în rândurile de față, orice om de bună credință se poate întreba cu folos: poate oare încăpea în albia istoriei egoiste o astfel de instituție cu dimensiuni și finalități cosmice? Poate fi Biserica a unui popor sau a poporului, înțelegând prin acest termen totalitatea membrilor unei generații. A face o astfel de afirmație este la fel de greșit ca și încercarea de a așeza oceanul în căldărușa unui copil ce se joacă pe marginea lui.

Biserica lui Dumnezeu este zămislită a fi instituție veșnic mântuitoare pentru toate neamurile, pentru toate popoarele iar monopolizarea ei pentru un neam sau pentru un popor este o categorică greșală de perspectivă.

Biserica lui Hristos este a poporului, mai exact a fiecărui popor în măsura în care acesta se integrează în limitele orizontului și activează conform legilor ei. Elementul incidental este în acest caz istoria și accesoriu definiției este neamul sau poporul respectiv.

Noi credem și mărturisim deci să Biserica este și rămâne a lui Dumnezeu, iar popoarele și-o pot revendica prin gradul virtuților și sincera integrare a lor în ordinea ei. Ca și în tainicile rugăciuni, când simțim

prezența totală a Mântuitorului în noi, la fel și Biserica este exclusiv a aceluia ce o caută prin cultul rugăciunii și trăirea creștină. Altă lege și altă ordine nu cunoaște această insti-

tuție divină. Iar uzul vorbirii poate perverti pietrile văzute ale ei, dar niciodată crucea și jertfa pe care se întemeiază.

Părintele GHEDEON

Amurg

Lui Sextil Pușcariu

Frunze de pom, frunze de om
Se prăvălesc în toamna timpurie
Și 'ntr'un mefistofelic dans de cununie
Se fecundează moartea cu pământul.
Frunze de pom, frunze de om
Se prăvălesc în noaptea timpurie.

Un singur pom, un singur om
Adastă veacul ce se prăbușește 'n noapte
Și în potopul miilor de frunze moarte
Adună sămburi de nădejde pentru veacul nou;
— Un singur pom, un singur om
Mai străjuiesc imensurabilul cavou.

Hei! moarte unde ești, de unde vii
Prin miile de furnicări, prin miile de frunze vii
In om și 'n pom?
De ce mă'nveți că tu ești viața și viață alta nu-i,
Că tu ești începutul și sfârșit oricui
Ce vrea să fie pom sau om!

Hei! moarte: somn și vis
Eternă căutare după nefirescul paradis,
De ce nu scuturi și aceste frunze moi, din noi,
Din cel din urmă pom,
Din cel din urmă om ce-a mai rămas?
Vrei lucru de pripas?
Vrei nadă pentru alții noi?
Hei! Spune!

Și noaptea a tăcut.
A tremurat imensurabilul cavou:
O frunză și un om
Metanie de somn.
Și peste toate ș'a lăsat eterna noapte:
viață? moarte?

DOINIȚA CIRES

ACUM 100 DE ANI

O scrisoare nedată a vicetribunului Dionisie Popovici către Avram Iancu

În legătură cu cele publicate în Nr. 23-24 al *Renașterii* din 18 Iunie 1948 în *Galeria celor dela 1948-49* un cititor și colaborator al gazetei noastre, ne trimete spre publicare textul unei scrisori, ce-i adresase Dionisie Popovici din Bucium (fără a preciza anul, luna și ziua) lui Avram Iancu. Iată scrisoarea, al cărei cuprins prezintă deosebit interes istoric:

„Domnului Prefect Iancu

Eu te înștințez cumcă am sosit aicea pe la miezu nopții și nu întârzi ai pune cordon în drumul cel mare 50 de ficiori bine armați pân la dimineață, iar la dimineață mai întârzi încă cu 50 adică cu 100 de ficiori și strângându-se ca la vreo 600 de ficiori în lagăr aici, începură a zice că n'au știut ca să vie cu merinde. Se cerură, ca să-i slobod să-și aducă cele cuvicioase și punându-le ca termin, 2 ceasuri, se duseră. Iară nu trece ca 1/2 de ceas și auzim că în Abrud foarte chinuiau dușmani pe Români.

Atunci numai decât am poruncitu să bată clopotele și ne luarăm ca să mergem către Abrud și mergând în fuga calului și în toate părțile strângând oameni, ne duserăm până la un loc și veni Popa Moldovan și cu mai mulți călăreți, ne spuse că-i numai frică de amândouă părțile și nu-i nici o vrajbă.

Așa dară îți așezai în lagăr cu mâncare de trei zile și stăm ca să auzim porunca și rânduiri la toate bisericile cari se țin de Bucium câte 2 căpitani și căprari după rânduiala ce s'au făcut pe toate locurile.

Așa eu voi aștepta răspuns și poruncă ca să mă duc acasă sau să mai zăbovim, fără aș fi foarte bucuros ca să faci bine să mă chemi acolo, că pe cum am fost și Duminecă zis, că nu pociu veni și eu și fratele meu să vie.

Bucium

De bine voitor
Popovici Dienes m. p.

Adresa: Domnului Prefect Iancu
(Pecete de ceară roșie) la Câmpeni

CARTE POSTALĂ

Cinstite Părinte,

Ți-am cetit articolul. L-am cetit chiar cu plăcere, fiindcă el cuprinde câteva gânduri dintre cele mai chibzuite. Ne place graiul în care te-ai silit să 'mbraci aceste gânduri. Ci — nu te supăra — un lucru tot îți mai trebuiește.

De unde epidemia de virgule care ți-a năpădit scrisut? Virgula își are și ea pravila ei. Ea desparte propozițiile dintr'o frază, sau mai multe părți de același fel ale unei propoziții. Și-așa mai departe, după cum scrie la *Regulile Ortografice ale Academiei*. Dar cine a mai văzut să proțapești virgula între subiect și predicat, sau între adjectiv și numele de care se ține?

Iată deci sfatul nostru pretenesc: Fii mai economicos la folosirea virgulelor. Dar vezi să nu cazi în greșala opusă. Ca noi, când ne cătănea, în liceu, profesorul de muzică: „De ce zbierați? Nu vedeți că deasupra portativului scrie pp, adică pianissimo?” Iar noi, ca să nu mai greșim, nu mai cântam de loc. Și, firește, iar era rău...

D. P.

CONFERINȚE RELIGIOASE

Conferință preotească

Preoțimea tractului Lupșa, în frunte cu Protopopul V. Loga, a ținut obișnuita conferință de primăvară în parohia Lunca, de pe valea Arieșului. În ajun s'a slujit Vecernia, după care preotul I. Ioaniciu a desvoltat în fața credincioșilor meditație „Inimă curată zidește întru mine Dumnezeu și duh drept înnoiește înlăuntru meu.”

Alături de cucernicii preoți s'au mărturisit apoi mulți credincioși, iubitori de cele sle sufletului.

De dimineață, credincioșii din sat și împrejurimi s'au adunat în număr impresionat și mai mulți preoți au mărturisit în continuare pe credincioși.

Liturghia „darurilor mai'nainte sfințite” a fost slujită în sobor. Meditația „Pâinea cea cerească și paharul vieții, gustați și vedeți că e bnn Domnul”, a fost rostită de preotul S. Jina. Ca închiere, Părintele Preot V. Loga a vorbit despre Sfântul Gheorghe, ca model al credinței statornice.

Sedința intimă s'a ținut în localul

Școlii Primare unde, după cuvântul de deschidere, rostit de președinte au urmat discuții în legătură cu activitatea conferinței,

Atât slujbele religioase, cât și predicile ținute au fost apreciate favorabil de conferință.

A prezentat interes lucrarea cu titlul: „Cum se cere condus bine un oficiu parohial?” — citită de preotul E. Gan. Contribuții serioase au adus preoți: E. Munteanu, Erhan, Ifr. Bordea, Cl. Bârjovan, I. Ioaniciu, I. Voica și Gh. Cojocneanu. După complectările necesare și după comunicarea unor ordine și dispoziții, Păr. Prot. V. Loga a arătat că scopul acestei conferințe a fost realizat și depășit, spre folosul sufletetesc al credincioșilor din regiune.

A urmat masa comună, dată cu inimă de preot local, I. Voica.

Trebue să menționăm cu aceasta ocazie grija sufletească a Păr. I. Voica față pe parohieni și sârguința sa dovedită prin repararea și înfrumsețarea sf. locaș.

G. C.

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Șantierele naționale. Pe lângă munca cea de obște a fiecărui om, țara cea nouă se pregătește să-și dereagă necazurile multe abătute asupra ei în ultimii ani. Pentru a spori munca de refacere a Țării noastre, guvernul a hotărât alcătuirea de muncitori dintre tinerii dela sate și orașe, care cu brațele și cu mintea să așeze ogor nou peste necazurile din trecut. Astfel s'au alcătuit taberile sau șantierele naționale unde mii de tineri lucrează la poduri, căi ferate, seara mlăștinilor, facerea de drumuri și altele. Aceste lucrări cu folosință pentru toată nația au bună sporire fiindcă tineretul lucrează cu spor și cu multă tragere de inimă.

EXTERNE

Conferința din Varșovia În săptămâna trecută s'a ținut o conferință în Capitala Poloniei, la care au luat parte opt națiuni, în frunte cu U. R.

S. S. Țara noastră a fost asemenea reprezentată prin ministrul de externe. Conferința s'a ocupat de situația Germaniei.

Vizita la Moscova. La începutul lunii Iulie o delegație de înalte fețe bisericești, în frunte cu I. P. S. Sa Iustinian, Patriarhul României și P. S. S. Episcopul nostru Nicolae, au plecat la Moscova, spre a lua parte la serbările împlinirii a 500 de ani dela dobandirea autocefaliei Bisericii ortodoxe din Rusia. La aceasta înaltă prăsnuire vor lua parte delegați dela alte Bisericile ortodoxe naționale.

DIN CLUJ

În ziua de 27 Iunie c. liceul de fete „Doamna Stanca” a ținut serbarea de sfârșit de an. A fost de față întregul corp profesoral și un mare număr de eleve și public din oraș. Serbarea a fost cinstită cu prezența P. S. Sale Episcopului Nicolae, care a adus mulțumiri Dnei Directoare Cornelia Drob și întregului corp profesoral pentru munca depusă în tot decursul anului. Cu acest prilej liceul a avut și o frumoasă expozi-

ție de desen și lucru de mână. Expoziția a fost vizitată de un mare număr de credincioși din oraș. Serbarea de sfârșit de an a liceului de băieți „Mitropolitul Simion Ștefan” a avut loc în ziua de 29 Iunie c.

DECES

Elena Teacă o vrednică fiică a moldovei așezată prin voia Domnului în Tg.-Mureș, s'a stins din viață. După cum ne vestește păr. Șeuleanu și vrednicul creștin Danil Petrașcu, tânăra Elena Teacă și-a dat duhul pe când cânta în corul bisericii din Tg. Mureș, Duminecă la Sf. slujbă. Cuvinte deosebit de calde și lacrimi multe au însoțit-o pe aceasta bună credincioasă până la mormânt și avem deosebita părere de rău de a nu putea scrie aici toate caldele măr-

turisirii de durere și dragoste care s'au rostit cu acest prilej.

La Tatăl Cerului care toate știe, tânăra Elena Teacă s'a suit cântând „Pe tine te lăudăm...” și nădăjduim că Ingerii cei buni va fi primit-o între cei hărăziți păcii și odihnei de veci.

*

Cu frățească durere facem cunoscut încetarea din viață a vrednicei preotese **Emilia Sălăgean** născ. **Nicolescu**, din Idicel-sat (Mureș). La dureroasa pierdere ce îmbracă sufletul și casa părintelui Ioan. Ne asociem și noi, rugând pe bunul Dumnezeu să rănduiască celei moarte vrednică odihnă, iar Sfinției sale împăcarea și indestulă răbdare pentru a duce crucea cea nouă a vieții sale cu aceeași vrednicie ca și până acum.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 2998/1948.

COMUNICAT

Pentru orientarea generală aducem la cunoștința Prea, cucernicilor protopopi și cucernicilor preoți din cuprinsul eparhiei noastre adresa Nr. 22375/1948 primită de la Ministerul comerțului, Direcția contabilității:

Ministerul Finanțelor, Oficiul General al Planurilor de Investiție, Inzestrarea și Furnituri Publice, prin adresa Nr. 326681/1948, înregistrată la acest Departament la Jr. 22375/1948, ne face cunoscut următoarele:

„Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 350/1932, publicat în M. O. Nr. 81 din 5 Aprilie 1932, s'a modificat art. 30 din caietul de sarcini „tip”, cu condițiuni generale, publicat în M. O. Nr. 27 din 4 Iunie 1931, în sensul că prețul de contractare pentru materialele ce se aprovizionează de Administrațiile Publice, pe baza de licitație publică, să fie grevat sau degrevat la ordonanțare cu adăogirile sau scăderile aferente de taxe și impozite la Stat, Județ și comună, intervenite dela data licitației și în cursul executării contractului.

Deasemenea prin Decizia Ministerului Comerțului Nr. 7934 publicată în M. O. Nr. 101 din 30 Aprilie 1948, s'a dispus ca toți cei care își stabilesc prețurile și tarifele pe bază de autocalcuție, sunt obligați ca în termen de 10 zile dela data publicării acestei Decizii în Monitorul Oficial, să-și întocmească noi calculații și să practice prețurile și tarifele rezultate din ele.

Această recalculare s'a făcut ținându-se seama de reducerea fiscalității și de noile prețuri și tarife stabilite de Ministerul Comerțului sau de alte Departamente precum și de noile prețuri rezultate din autocalcuțiile întocmite conform alineatului precedent, indiferent dacă întreprinderea s'a reprovizionat sau nu cu materiale necesare fabricației, la noile prețuri stabilite.

Ca urmare la cele de mai sus, toate Administrațiile Publice ce sunt obligate să ceară tuturor furnizorilor ce au de executat în continuare contracte sau comenzi încheiate pe bază de oferte, date înainte de 1 Aprilie 1948, să reducă prețurile în raport cu noile prețuri, tarife și noua fiscalitate puse în aplicare după această dată, cunoscând-se că Decizia Nr. 6934/1948, prevede sancțiuni severe pentru cei care nu se conformează măsurilor dată de Guvern.”

Având în vedere că prin aceste măsuri s'a urmărit să se aducă și o economisire a cheltuielilor publice, vă rugăm a pune în vedere organelor Dvs. în subordine pentru a respecta și a se conforma dispozițiilor legale de mai sus.

Ministru, **Stanciu Stoian**.

Director *Indescifrabil*

Cei interesați vor ține seama de cele cuprinse în această adresă pentru a nu contraveni dispozițiilor date.

Cluj, 28. VI. 1948.

Consiliul Eparhial

Nr. 3028/1948.

Comunicat Oficial

Stațiunea balneo-climatică „Hebe” din Sângerz-Băi, județul Năsăud, dela poalele și versantul de Sud a munților Rodnei, se află la o altitudine de 451 m., și într-o regiune cu climă dulce și ferită de curenți.

Cele 5 izvoare de ape minerale naturale cloruro sodice bicarbonate „Hebe” sunt cele mai radioactive din țara noastră, similare ca acțiune cu apele de Karlsbad și Vichy și sunt indicate în bolile de stomac, (gastrite cronice, ulcere gastro-duodenale), în bolile intestinale, (colite, constipatii) și în bolile ficatului, (congestii scleroze, ictere, colecistite cronice etc.)

În casa Episcopiei noastre din această Stațiune, am amenajat un modest cămin preoțesc.

Preoții sau membrii familiilor lor lor, cari doresc să obțină locuri sau camere, din care avem 5, să ni se adreseze nouă sau păr. Fl. Geomoleanu, casierul Sf. Episcopiei, care pentru luna Iulie a. c. se află în Stațiune.

Cluj, la 8 Iulie 1948.

Consiliul Eparhial

Nr. 2414/1948.

Circulară

către Prea Cucernicii Părinți Protopopi tractuali

Facem cunoscut că în conformitate cu Deciziunea publicată în Monitorul Oficial Nr. 144 din 25 Iunie 1948, pag. 5352, diurna oficială pe care o poate primi preotul sau pro-

topopul este de lei 400 la zi, întrucât face parte din categoria XI de salarizare.

Peste diurna legală mai au dreptul la cheltuielile efective de transport.

Cluj, la 25 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Nr. 3008/1948.

Comunicat

Se aduce la cunoștința C. Preoțimi hotărârea luată de plenul Sfântului Sinod, la 24 Mai a. c. în legătură cu rânduielile canonice de observat la transferarea preoților dintr'o eparhie în alta și anume:

1. Nici un preot plecat dintr'o eparhie nu va fi primit în alta fără carte canonică.

2. În cartea canonică eliberată se va arăta situația exactă a preotului după statul lui personal.

Cluj, la 30 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Nr. 3906/1948.

Circulară

Invităm Cucernica preoțime ca până la 20 Iulie a. c. să ne înainteze prin Oficiile protopopești toate cazurile de înscripții și pisanii cu numele foștilor membri a-i familiilor domnitoare aflătoare la biserici sau case parohiale pentru a le putea și noi semna la Ministerul Cultelor, pentru a le cerceta prin organele sale măsurile de rigoare.

Cluj, din sed. Consil. Eparhial dela 28 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

Const. Hașcău

secretar

Nr. 2872/1948.

Comunicat

În conformitate cu hotărârea luată de Sfântul Sinod, în ședința sa dela 24 Mai a. c., pe baza Constituției votată de Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române, la 13 Aprilie a. c. formula de pomenire a Capului Statului în biserici și la slujbele religioase este următoarea:

„Membrii Prezidiului Republicii Populare Române, pentru sănătatea și mântuirea lor...”

Cluj, la 23 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Nr. 2924/1948.

Comunicat

Luând cunoștință din unele rapoarte, că unii din Cucernicii Preoți nu se prezintă în ținută reglementată (în reverenți) cu prilejul convocării lor de către Autorități, sau când trebuie să se înfățișeze în fața unei instanțe; invităm pe această cale pe toți P. C. și C. Părinți să se conformeze dispozițiilor noastre date mai dinainte și să cinstească haina preoțescă, care îi îmbracă cu autoritatea Dumnezeiască a tagmei

de care nu pot să se lapede.

Dorim ca prin ținuta canonică, fiecare slujitor al altarului să dea dovadă, că cinstește el mai întâi chemarea căreia s'a dedicat.

P. C. Părinți Protopopi sunt poțiti să ne raporteze despre executare, făcându-ne cunoscută orice abatere față de cele de mai sus.

Cluj, la 2 Iulie 1948.

Din încredințarea P. S. Episcop:

Prot. stavr. **I. Rușdea**

consil. referent.

Secretar eparhial:

Pr. **Const. Hașcău**

Nr. 225/1948.

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. I. Chiochiș, din protopopiatul Dej, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat, după aprobarea din partea On. Minister.

2. Casă parohială cu supraedificate economice în stare bună.

3. Sesiune parohială constatătoare din grădină în întindere de 1509-st.p. pământ arător 16-jug. 400-st.p. și fâneaț 1-jug. 970st.

4. Stolele obicinuite.

Candidații își vor înainta cererea cu documentele necesare Veneratului Consiliu Eparhial din Cluj, în termenul fixat și cu prealabila noastră încuviințare se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Dej, 4 Iunie 1948.

În înțelegere cu Consiliul parohial din Chiochiș.

Dumitru Purdea, adm. protopopesesc Nr. 2755/948. Aprobata.

Din ședința Consiliului eparhial, ținută la 18 Iunie 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Cartea cea bună

„FILOCALIA” talmăcită în limba noastră de C. S. Prot. stavr. Dr. D. Stăniloae, ce se cuprinde în trei cărți (trei volume) și costă la un loc 1800 lei (vol. I. 600, II. 500, III. 700 Lei).

Asemenea avem în depozit o prea frumoasă carte de predici: „Fă și tu asemenea” de C. Prot. Florea Codreanu dela Arad. Costul ei este 200 Lei.

Cărțile se pot comanda trimițând banii înainte.

CĂRȚI NOI:

H. Andruzos

Morala creștină

trad. de Pr. Prof. Lăncrăjan

se găsește de vânzare la

Depozitul de cărți

al Episcopiei Ort. Rom. din Cluj,

Piața Malinovski 18.

Prețul: Lei 500— exemplarul.